KOMITET WARSZAWSKI PZPR

14.IV.1981 r.

Biuletyn

NR 35

AKTUALNOŚCI

Do użytku wewnątrzpartyjnego

Z PRAC WARSZAWSKIEJ KOMISJI ZJAZDOWEJ

Warszawska Komisja Zjazdowa, której przewodniczy tow. Zb. Chrupek, zajęła stanowisko wobec założeń programowych na IX Nadzwyczajny Zjazd PZPR. Przypomnijmy, że dokument ten został przesłany do wstępnej dyskusji wśród największych organizacji partyjnych kraju, a także do Wojewódzkich Komisji Zjazdowych.

W Warszawie został on skierowany do 44 największych organizacji partyjnych: Dyskutowały nad nim dzielnicowe oraz miejskie i gminne zespoły zjazdowe. Przebieg tych dyskusji, wysuwane w ich trakcie uwagi krytyczne, postulaty i propozycje zmian oraz uzupełnień zostały uwzględnione w obradach sześciu zespołów problemowych Komisji Warszawskiej. Materiał zbiorczy jaki powstał w ich rezultacie odzwierciedla w poważnej mierze opinie i stanowiska warszawskiej organizacji partyjnej, wyrażone do 10 kwietnia 1981 r.

Ogólne konkluzje zespołów problemowych Komisji są następujące:

1. „Założenia" w znacznym stopniu uwzględniają dotychczasowy przebieg partyjnych dyskusji przed IX Zjazdem Partii, mieszczą się w nurcie socjalistycznej odnowy życia partii i kraju. Stanowić mogą podstawę do ogólnej partyjnej i powszechnej dyskusji przedzjazdowej;

2. Powszechne, uzasadnione zastrzeżenia budzi jednak poziom opracowania „Założeń", ich forma i język prezentacji. W wielu ważnych kwestiach hasła i ogólniki zastąpiły konkretne propozycje rozwiązań. Jest to szczególnie uderzające w części poświęconej partii oraz systemowi socjalistycznej demokracji. Powszechnie nie zadowala analiza źródeł i charakteru kryzysu. Program rozwiązań gospodarczych odbierany jest jako mało realny, przede wszystkim dlatego, że nie precyzuje zadań najpilniejszych w całości wieloletnich potrzeb i możliwości kraju. Razi w wielu miejscach sloganowość tez i język nieudolnej propagandy;

3. Odczuwa się brak ujęć alternatywnych bądź wariantowych szeregu spraw nadal żywo dyskutowanych w partii. Nie ma jeszcze podstaw do zamknięcia wokół nich polemiki. Dokonać tego winien dopiero IX Zjazd. Odzwierciedlenie w „Założeniach" rzeczywistego stanu dyskusji czyniłoby je bardziej wiarygodnym, wspólnym dorobkiem całej partii;

4. Zmiany merytoryczne i redakcyjne, jakich wymaga projekt, nie mogą opóźnić przyjętego harmonogramu przygotowań przedzjazdowych.. Proponujemy — obok niezbędnych zmian redakcyjnych w tekście projektu — zawrzeć poważniejsze zmiany merytoryczne i uzupełnienia w aneksie do „Założeń". Konieczne jest również poddanie pod powszechną dyskusję „Założeń" wraz z projektem zmian w Statucie Partii oraz materiałami towarzyszącymi.

Zgodnie z decyzją Prezydium Komisji, jej członkowie uczestniczyli w okresie od 6 do 9 kwietnia br. w spotkaniach dyskusyjnych nad projektem „Założeń" z zespołami zjazdowymi zakładowych organizacji partyjnych:

7.04.br. w KZ Unitra-Cemi — tow. Zbigniew Chrupek
8.04.br. w KZ Mera-Błonie — tow. Ryszard Ożyński
9.04.br. w KZ ZNTK-Pruszków — tow. Leszek Musiał

Ponadto członkowie Komsji uczestniczyli w zebraniach poświęconych dyskusjom nad projektem „Założeń" we własnych macierzystych organizacjoch partyjnych.

Trwa jeszcze dyskusja nad projektem „Założeń" w zakładowych i podstawowych organizacjach partyjnych, także na forum partyjnej Komisji Koordynacyj-

MIESZKANIA...

Śladem inicjatywy branżowców podjęliśmy temat mieszkań.

Jakie są potrzeby mieszkaniowe członków i kandydatów spółdzielni mieszkaniowych województwa stołecznego?

Jakie są perspektywy realizacji tych potrzeb?

Jakie działania podejmuje warszawska spółdzielczość mieszkaniowa dla prawidłowego zasiedlenia mieszkań?

Tematy te były przedmiotem rozszerzonego posiedzenia Zarządu Stołecznego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego w dniu 9.IV.1981 r.

KOLEJKA PO MIESZKANIA

Według stanu na 31.XII.1980 r. w spółdzielniach na terenie województwa stołecznego **oczekiwało na mieszkania spółdzielcze ok. 45 tys. członków,** z tego 38,5 tys. w spółdzielniach warszawskich. (Liczba ta nie obejmuje 6.938 osób, które mimo licznych ponagleń ze strony spółdzielni nie złożyły nowych wniosków tzw. komputerowych i można przyjąć, że nie są zainteresowane otrzymaniem mieszkania).

Na tym nie wyczerpuje się lista potrzeb mieszkaniowych członków spółdzielni.

Nie wykonywanie planów budownictwa mieszkaniowego w kolejnych latach uprzedniej pięciolatki, (a zwłaszcza wykonanie planu budownictwa spółdzielczego w 1980 r. zaledwie w 36,7%) wpłynęło na to, że **faktycznie mieszkań nie otrzymało 10 tys. członków,** wobec których decyzje o przydziale podjęte zostały w latach 1978-80 i którzy **posiadają uzgodnioną szczegółową lokalizację; a także 5 tys. członków, którzy byli umieszczeni na listach warunkowych 1980 r.**

Łącznie zatem dla zaspokojenia potrzeb wszystkich członków spółdzielni woj. stołecznego potrzeba ok. 60 tys. mieszkań.

Oprócz członków — o mieszkanie spółdzielcze ubiega się **325,3 tys. kandydatów.** Z tej liczby 170,3 tys. to kandydaci pełnoletni, spośród których **106 tys. osób dopełniło formalności członkowskich** (poprzez złożenie odpowiednich dokumentów i legitymowanie się opłaconym pełnym wkładem mieszkaniowym). Ta właśnie grupa 106 tys. kandydatów, która dopełniła formalności członkowskich w latach 1975—80, nie mogła zostać przyjęta w poczet członków ze względu na ograniczony program inwestycyjny i brak możliwości zapewnienia im mieszkań do 1980 r.

SZANSE

Biorąc pod uwagę **możliwości inwestycyjne** przedsiębiorstw budowlanych oraz uwzględniając również **potrzeby mieszkaniowe:**

- **terenowych organów administracji państwowej** — związane z zabezpieczeniem lokali dla osób z budynków niepełnowartościowych oraz z budynków przeznaczonych do wyburzenia w związku z inwestycjami miejskimi,
- **zakładów pracy** — związane z budową i rozbudową zakładów pracy o kluczowym znaczeniu dla gospodarki krajowej.

— można przyjąć, że **spółdzielczość mieszkaniowa dysponować będzie w latach 1981—85 liczbą ok. 70 tys. mieszkań.**

MIESZKANIA...

Dokończenie ze str. 1

wyznacza liczbę kandydatów, jaka może być przyjęta w poczet członków spółdzielni z perspektywą uzyskania mieszkania w bieżącej pięciolatce (1981-85).

Na listę członków, spośród 106 tys. kandydatów, przyjętych zostanie wg przewidywań Zarządu St. Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego:

- 3,7 tys. kandydatów, którzy swoje potrzeby zgłosili w Spółdzielczym Biurze Mieszkaniowym;
- 1,3 tys. kandydatów spółdzielni warszawskich, którzy posiadają najtrudniejsze warunki mieszkaniowe.
- 5 tys. kandydatów spółdzielni z terenu stołecznego woj. warszawskiego, którzy wnieśli wkład najpóźniej do 1978 roku.

Przy podejmowaniu imiennych decyzji o przyjęciu w poczet członków spółdzielczości będą wykorzystane dane elektronicznego systemu ewidencji.

Ostateczna lista osób zakwalifikowanych do przyjęcia w poczet członków z perspektywą otrzymania mieszkania do 1985 r. ustalona zostanie po opracowaniu szczegółowego programu budownictwa mieszkaniowego na bieżącą pięciolatkę.

Konkretne terminy przydziału spółdzielczość zamierza ustalić na nowo, w oparciu o ostateczny program spółdzielczego budownictwa na lata 1981-85. Członkowie, którzy nie będą mogli uzyskać mieszkań w ramach macierzystystych spółdzielni — zostaną przeniesieni do spółdzielni prowadzących działalność inwestycyjną z zachowaniem dotychczas nabytych uprawnień.

JAK PRZEDSTAWIA SIĘ ROK 1981?

Z planu w br. wynoszącego 15.141 lokali, według wstępnych uzgodnień **spółdzielczość mieszkaniowa otrzyma do rozdziału wśród członków oczekujących w kolejce 8.994 mieszkania.** Jest to 62,2% mieszkań, które planuje się wybudować w 1981 r.

Pozostała ilość mieszkań przeznaczona będzie na potrzeby zakładów pracy oraz do dyspozycji terenowych organów administracji państwowej na realizację niezbędnych wyburzeń pod budownictwo 1982 r., a także na zrealizowanie zaległych zobowiązań podjętych w stosunku do rodzin zamieszkujących w szczególnie trudnych warunkach mieszkaniowych.

Z powyższego wynika, że nie wszyscy członkowie wobec których spółdzielczość nie wywiązała się do końca 1980 r. otrzymają mieszkania. Z 10 tys. członków, którzy powinni uzyskać mieszkania w latach 1978—80 oraz 5 tys. z listy warunkowej — część będzie musiała czekać aż do roku 1982. W związku z tą sytuacją na rozszerzonym posiedzeniu Zarządu Stołecznego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego postanowiono nie sporządzać w I półroczu br. nowych list przydziału mieszkań. Sprawę sporządzania list przesunięto do rozpatrzenia w IV kwartale 1981 r.

NIEPRAWIDŁOWOŚCI

W spółdzielniach na terenie stołecznego województwa warszawskiego przeprowadzony został w okresie lipiec — listopad 1980 rok kolejny **przegląd mieszkań spółdzielczych.**

W wyniku tego przeglądu stwierdzono 1580 przypadków uchybień dot. gospodarki zasobami mieszkaniowymi. Jest to więcej niż w przeglądzie z 1978 roku (1418 przypadków).

Uchybienia te dotyczyły:

- **Podnajmu całości lub części mieszkania bez zgody zarządu spółdzielni.** Jest on w ujawnionych 706 przypadkach wielkością przewyższającą występowanie tej nieprawidłowości w 1978 r. (594). Najczęściej zjawisko to występuje w Nauczycielskiej SBM, w Warszawskiej SM, w RSM „Osiedle Młodych", jak i też w MSM „Starówka" i Śródmiejskiej SM.
- **Posiadanie przez współmałżonków dwóch mieszkań.** Zjawisko malejące w okresie kontrolowanym z 45 w 1978 r. do 31 w 1980 roku; ujawniono 18 przypadków w WSM, 6 w WSM „Ochota" i 5 w Śródmiejskiej SM.

Szczególne nasilenie tego zjawiska nastąpiło w RSM „Praga", MSM „Starówka" i RSM „Osiedle Młodych".

- **Lokale niezamieszkałe — stwierdzono w 1980 roku** 205 przypadków (313 w 1978 r.) Kontrole wykazały, że są to mieszkania w dyspozycji:

— BHZ „Locum" — 71 lokali

(Są to lokale gdzie osoby skierowane przez BHZ „Locum" załatwiają formalności związane z powrotem do kraju, lub takie w których ze względu na prowadzone prace doposażeniowe przedłużono termin zasiedlenia)

— Urzędu m.st. Warszawy — 40 mieszkań

(mieszkania, na które brak skierowań mimo kilkakrotnych ponagleń ze strony spółdzielni, bądź też skierowane osoby załatwiają formalności związane z członkostwem)

— zakłady pracy — 7 mieszkań
— spółdzielnie — 10 mieszkań
— inne instytucje — 77 mieszkań

(Ta liczba wynika głównie z przeciągających się remontów. Są to także lokale przekwalifikowane na rotacyjne, czy będące w dyspozycji członków aktualnie przebywających poza granicami kraju.)

- Ujawniono 140 innych nieprawidłowości występujących w gospodarce mieszkaniowej. Należą do nich np: sprawy sądowe wynikające z zadłużeń czynszowych, nieformalne przejęcie uprawnień bądź ich niedopełnienie, zasiedlenie niezgodnie z normami itp.

W wyniku podjętych przez spółdzielnię działań (wg. stanu na 31.12.1980 r.) **w 209 przypadkach zlikwidowano istniejące nieprawidłowości** (z 1580 przypadków), a mianowicie:

- W 94 — wyjaśniono sprawę nielegalnego podnajmu mieszkań, w wyniku czego:

— wykluczono z rejestru — 30 członków

— wszczęto postępowanie o wykluczenie w stosunku do — 10 osób

— wykreślono z listy — 4 członków

— postępowanie o wykreślenie — 7 osób

— wystąpiono do właściwych Wydz. Spraw Lokalowych o wykonanie wyroku eksmisyjnego — w 4 przypadkach

— wydano zgodę na uzasadniony podnajem lokali — 39 członkom

W stosunku do pozostałych 612 spraw podnajmu nadal toczą się postępowania wyjaśniające.

- W 4 przypadkach małżeństwa, posiadające dwa mieszkania zamieniły je na jedno większe z tego: zamianę zrealizowało — 1 małżeństwo w trakcie zamiany jest — 3 małżeństwa.
- W 6 przypadkach uregulowano sprawę prawa do mieszkania. Następne 105 przypadków jest w trakcie załatwiania.

W wyniku podjętych przedsięwzięć spółdzielczości udało się odzyskać dotychczas 46 lokali.

Ilość uporządkowanych spraw mieszkaniowych, jak też odzyskanych lokali uzasadnia prowadzenie takich działań w formie ciągłej — stwierdzono podczas narady w St. Zw. SBM.

Przy przeprowadzonych kontrolach zalecono korzystać możliwie w najszerszym stopniu z czynnika społecznego tj. rad osiedli i rad spółdzielni.

W sytuacji, gdy tak wiele rodzin czeka na klucze do własnego mieszkania, a budownictwo mieszkaniowe nie może na dziś zaspokoić potrzeb, cenna jest każda inicjatywa zmierzająca do pomocy w rozwiązywaniu tych trudnych spraw.

W ostatnim Biuletynie (Nr 33) zamieściliśmy list Okręgowej Komisji Porozumiewawczej Branżowych Związków Zawodowych do Prezydenta M.St. Warszawy, w którym występuje ona o podjęcie działań doprowadzających do takiego stanu, aby jedna rodzina miała prawo tylko do jednego mieszkania, oraz aby odzyskane mieszkania trafiły do tych, którzy najbardziej ich potrzebują.

Inicjatywa ta jest zbieżna z prowadzonymi przez spółdzielczość mieszkaniową społecznymi kontrolami zasiedlania mieszkań.

I ZESPÓŁ WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI ZJAZDOWEJ PZPR

Wnioski szczegółowe.
Ciąg dalszy z Biuletynu nr. 34

XVII. INFORMACJA. PRASA. JAWNOŚĆ ŻYCIA PARTYJNEGO

150. Zapewnić jawność życia wewnątrzpartyjnego oraz rzetelną i aktualną informację o sytuacji społeczno-politycznej i gospodarczej w kraju i na świecie. Materiały z posiedzeń wszystkich instancji partyjnych do KC włącznie winny być publikowane w prasie partyjnej (pełne teksty wystąpień) i dostępne wszystkim członkom partii. Zdecydowanego usprawnienia wymaga system przekazywania informacji „z góry do dołu i z dołu do góry".

151. Przekazać członkom partii informację o istniejących grupach antysocjalistycznych, o programach i stanowiskach ich przywódców.

152. Należy każdorazowo konsultować z dużymi organizacjami partyjnymi materiały stanowiące przedmiot obrad plenarnych KC.

153. Opublikować w środkach masowego przekazu podział kompetencyjny członków Biura Politycznego i Sekretariatu KC PZPR.

154. Celowym jest wprowadzenie zasady systematycznej informacji na posiedzeniach instancji partyjnych oraz za pośrednictwem środków masowego przekazu o stanie realizacji wniosków i postulatów POP.

155. Wprowadzić obowiązek zdawania okresowych sprawozdań instancjom partyjnym przez ich egzekutywy, a w przypadku KC przez Biuro Polityczne i Sekretariat.

156. Umożliwić wszystkim POP nabycie „Nowych Dróg"

157. Informować na bieżąco członków partii o sposobie gospodarowania funduszem PZPR.

158. Publikować sprawy członków partii tylko udokumentowane i dowodowo potwierdzone przez Centralną i Wojewódzkie Komisje kontroli Partyjnej.

Słuszny. Nie może jednak ograniczać prawa do krytyki.

159. Zapewnić pełną informację na temat przygotowań do IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR.

160. Podać do publicznej wiadomości wysokość poborów etatowego aparatu partyjnego.

161, Jedno z czasopism partyjnych przeznaczyć wyłącznie na forum ciągłej, wolnej trybuny partyjnej.

Słuszny. Cała prasa partyjna winna być takim forum.

162. Dla sprawniejszej i szybszej informacji partyjnej należy wykorzystywać w większym stopniu niż dotychczas teleksy, radiowęzły zakładowe i małą poligrafię.

163. Konieczna jest odnowa stylu pracy w instytucjach i środkach masowego przekazu. Każda informacja powinna być konkretną, oparta na faktach, uwzględniająca wszystkie dziedziny życia politycznego i gospodarczego kraju.

164. Należy poinformować społeczeństwo o losach b. członków kie-

XVIII. ZJAZD: TERMIN, WYBÓR DELEGATÓW. TRYB OBRAD

165. Zwołać w trybie pilnym (jak najszybciej) IX Zjazd.

166. Domagamy się by ludzie skompromitowani swoją działalnością w poprzednich władzach nie weszli w skład delegatów na IX Zjazd.

167. Wybory delegatów bezpośrednio w POP lub na konferencjach środowiskowych (okręgi wyborcze) przy nieograniczonej liczbie kandydatów.

W intencjach — słuszny. Należy jednak również dopuścić możliwość wyborów na konferencjach wojewódzkich.

168. Zjazd powinien wybrać (w tajnym głosowaniu) I sekretarza KC oraz sekretarzy KC i członków BP.

Niesłuszny. Zjazd wybiera KC.

169. Przeprowadzić przed IX Zjazdem kampanię wyborczą na wszystkich szczeblach.

170. Nie ograniczać czasu trwania Zjazdu (dać możliwość wypowiedzenia się wszystkim delegatom, którzy chcą zabrać głos).

W intencjach — słuszny.

171. Nadać Zjazdowi charakter roboczy i częściej go zwoływać (Zjazd sprawozdawczy w połowie kadencji).

172. Delegaci na Zjazd zachowują mandat na cały okres kadencji.

Dyskusyjny. Do decyzji Zjazdu.

173. Zapewnić na Zjeździe większy udział (liczbę) delegatów wybranych w dużych zakładach (z klasy robotniczej).

174. W wyborach na delegatów na IX Zjazd należy zapewnić, aby 80% było delegatami wybranymi po raz pierwszy.

Niesłuszny. Nie należy sztucznie ograniczać swobody wyboru.

175. IX Zjazd po analizie przyczyn kryzysu, wstępnym zreformowaniu partii, wybraniu władz, opracowaniu deklaracji i nakreśleniu programu zawiesza działalność, by wznowić ją po pewnym czasie (np. po roku). w celu oceny funkcjonowania partii i przebiegu realizacji programu oraz dokonania odpowiednich korekt.

Niesłuszny.

176. Problematyka gospodarcza (na Zjeździe) powinna, naszym zdaniem, ograniczyć się do nakreślenia ogólnych kierunków i założeń reformy gospodarczej.

Słuszny. Zjazd powinien uwzględnić także program stabilizacji.

177. W połowie okresu międzyzjazdowego (4 lat) zorganizować zjazd sprawozdawczy.

W intencjach słuszny. W połowie kadencji należy zwołać konferencję sprawozdawczą.

178. Wyboru I sekretarza KC dokonuje cała partia drogą bezpośrednieź, tajnego, równego głosowania wszystkich członków partii.

Niesłuszny. Prowadzi do swoistego wodzostwa.

179. Regulamin (tryb) wyborów delegatów na Zjazd i konferencje powinien być w statucie, a nie określany instrukcją sekretariatu KC.

180. Zjazd powinien ograniczyć się do spraw wewnątrzpartyjnych (kadrowych); zjazd dwuetapowy.

XIX. KOMISJE KONTROLI PARTYJNEJ. KOMISJE REWIZYJNE – UPRAWNIENIA. TRYB POWOŁYWANIA

182. CKKP powinna być wybierana przez Zjazd i przed nim odpowiedzialna; i odpowiednio — przez konferencje.

183. Komisje Kontroli Partyjnej. powinny składać przed instancjami sprawozdania co najmniej 1 raz do roku.

184. Zwiększyć uprawnienia (zwiększyć niezależność) komisji kontroli partyjnych.

185. Rozliczyć CKKP z dotychczasowej działalności.

Rozliczenie CKKP winno nastąpić na Zjeździe.

186. Komisje kontroli partyjnej powiny dokonać kontroli (analizy) stanu majątkowego członków partii, szczególnie pełniących funkcje.

187. Zapewnić demokratyczny wybór wg zmienionej ordynacji delegatów na Zjazd.

188. Uchwały Zjazdu nie mogą być zmieniane przez BP bez zgody wszystkich członków partii.

189. W wyborach delegatów nie stosować żadnego „klucza"

190. Liczba delegatów z danego zakładu powinna być określana liczebnością załogi a nie organizacji partyjnej.

Niesłuszny. Wyborów dokonuje się spośród członków partii.

191. Delegaci na Zjazd powinni być wybierani wg branż a nie struktury partyjnej.

Niesłuszny. Podział branżowy to podział biurokratyczny.

192. Sekretarzami KC nie mogą być członkowie BP.

Dyskusyjny. Do decyzji Zjazdu.

193. I sekretarza KC wybierają członkowie KC w głosowaniu tajnym.

Słuszny.

194. Przed IX Zjazdem rozwiązać KC.

Niesłuszny. KC winno doprowadzić do Zjazdu.

195. Informować członków partii o pracach CKKP i CRK. Połączyć CKKP i CKR; odpowiednio na niższych szczeblach.

W pierwszym członie — słuszny. Zespół wyraża odmienny pogląd. Opowiada się za podziałem CKKP i CKR.

196. Rozliczyć (imiennie) dotychczasowe władze centralne partii (BP i KC).

Generalnie słuszny.

197. Wytoczyć procesy polityczne wszystkim winnym, bez względu na zajmowane w przeszłości stanowisko.

Wniosek słuszny — jeśli rozumieć go jako postulat prawnego rozliczenia za działalność w sferze polityki gospodarczej. Do decyzji Zjazdu.

XX. DZIAŁALNOŚĆ IDEOWO-WYCHOWAWCZA, SZKOLENIOWA I PROPAGANDOWA

199. Partia nasza nie wypracowała żadnego programu ideologicznego. Brak systemu socjalistycznych wzorców i argumentów do dyskusji z przedstawicielami innych ideologii. Zadanie opracowania programu działania w tym zakresie Zjazd powinien zlecić teoretykom marksizmu-leninizmu. Członkowie partii powinni na codzień mieć dostęp do materiałów krytycznych odnośnie różnych reprezentowanych w kraju i na świecie światopoglądów umożliwiających ich merytoryczną ocenę. To samo dotyczy różnych form funkcjonowania socjalizmu.

Ocena arbitralna, zbyt uogólniająca i generalnie nieprawdziwa. Program ideologiczny i system wartości istnieją.

200. Podstawowe zasady ideologiczne wpajane czołnkom partii należy traktować pryncypialnie. Nie wolno naginać ideologii do doraźnych celów. Praktyka życia społecznego powinna dostarczać konkretnych dowodów, że ideologia socjalizmu jest wartością trwałą i powinna być rozumiana jednoznacznie.

201. Przeanalizować obecny system szkolenia partyjnego pod kątem rozszerzenia tematów źródłowej wiedzy o partii i aktualnych przemianach życia społeczno-politycznego i gospodarczego kraju. Lektorów prowadzących szkolenie partyjne uzbroić w niezbędną wiedzę i aktualną informację. Kierować się zasadą nie ilości i masowości szkoleń lecz ich wysokim poziomem merytorycznym i metodycznym. Szkolenia muszą być dostosowane do potrzeb i stopnia dojrzałości politycznej biorących w nich udział.

202. Pozostawić wybór problematyki szkolenia partyjnego w gestii POP.

203. Szkolenia partyjne w formie dotychczasowej wyeliminować z działalności ideowo-wychowawczej partii a wprowadzić spotkania z lektorami o wysokim poziomie przygotowania w danym temacie prelekcji.

Formy szkolenia dostosować do potrzeb. Należy podnieść poziom szkolenia partyjnego.

204. Szkolenie dla członków partii połączyć z zebraniami partyjnymi, uwzględniając tematykę bieżącą, zarówno ideologiczną, jak i gospodarczą.

Do decyzji organizacji.

205. Prowadzić zespoły szkolenia kandydatów przy KZ PZPR i instancjach I stopnia. Materiały szkoleniowe winny być przygotowane ze szczególną troską i koncentrować się na zagadnieniach podstaw wiedzy marksistowsko-leninowskiej, a problemy bieżącej polityki partii winny być przedmiotem zebrań partyjnych.

206. Jako zasadę w szkoleniu kursowym należy przyjąć prowadzenie ich przez wykładowców szczebla wojewódzkiego. W szerokim zakresie realizować szkolenie partyjne dla wybranych grup społeczno-zawodowych. (np. radni, partyjni członkowie samorządów mieszkańców i robotniczych, związków zawodowych, org. młodz. i społ.).

W intencjach — słuszny.

207. Dokonać analizy pracy istniejących ośrodków propagandy partyjnej bezpośrednio z członkami PZPR i przeprowadzić sondaż opinii w tej sprawie.

208. Wprowadzić zasadę okresowej oceny pracy ideologiczno-politycznej i społeczno-gospodarczej sekretarzy wszystkich szczebli.

209. Zachować umiar i rozsądek w działalności propagandowej, mając na uwadze środki wydatkowane na ten cel. Uwzględnić uwarunkowania historyczne naszego narodu, jego psychikę. Zwiększyć nakłady prasy i podręcznkiów szkolnych, maksymalnie ograniczyć wykorzystanie papieru w biurach, urzędach, handlu itp.

210. Niepokoi dostrzegane zjawisko przyjmowania mentalności kapitalistycznej przez niektórych działaczy państwowych i partyjnych. Brak jest atmosfery potępienia takich faktów, jak pogoń w sposób nieuczciwy za zdobyciem luksusowych dóbr materialnych; takich pseudodziałaczy należy konsekwentnie rozliczyć i w stosunku do winnych wyciągnąć konsekwencje partyjne, administracyjne a w uzasadnionych wypadkach karno-skarbowe lub sądowe.

211. Należy ukazywać w sposób konkretny, przystępny dla ogółu społeczeństwa siły antysocjalistyczne łącznie z ich programem i sylwetkami personalnymi. Wrogów ustroju socjalistycznego należy pociągnąć do odpowiedzialności karnej.

KIERUNKI DOSKONALENIA
ZWIĘKSZYĆ POMOC DLA POP I AKTYWU PARTYJNEGO

Siła partii, zdolność jej reagowania na najistotniejsze sprawy kraju, inicjatywa polityczna, zależy od żywotności podstawowych organizacji partyjnych, od szeregowych członków partii. Wydarzenia ostatnich miesięcy jaskrawo wykazały, że partia jest silna siłą mas partyjnych.

Nie tylko Komitet Centralny, nie tylko komitety wojewódzkie, miejskie i gminne są pod codziennym obstrzałem zarzutów. Pod naporem pytań i zarzutów negujących często rolę partii, są to szeregowi członkowie partii, sekretarze i członkowie egzekutywy POP i OOP. **Udzielanie wszechstronnej pomocy, ułatwienie funkcjonowania POP, dostarczanie szybkiej i wiarygodnej informacji — to ważne zadanie w bieżącej pracy aparatu partyjnego.** Doraźne cele nie mogą przesłaniać potrzeby dążenia do wypracowania systemu długoplanowej działalności będącej pomocą dla podstawowych ogniw i aktywu partyjnego.

Równie ważne jest przy tym dalsze rozwijanie wszelkich form służących dla usprawnienia POP, jak też **doskonalenie pracy z aktywem partyjnym, pełniącym funkcje w radach narodowych, samorządzie mieszkańców, organizacjach związkowych, młodzieżowych i spółdzielczych.**

Wydaje się, że w najbliższym czasie nie będzie ani klimatu, ani możliwości na organizowanie kilkudniowych kursów z oddelegowaniem z zakładu pracy. Większe są możliwości **organizowania krótkich kursów**, 4-godzinnych, organizowanych raz w tygodniu w okresie miesiąca, po pracy, na terenie działania komitetu miejskiego. Myślę, że WOKI będą w stanie opracować kilka takich programów z uwzględnieniem grup I sekretarzy i członków egzekutywy POP z zakładów pracy, oświaty, spółdzielczości. Wykładowców na organizowane kolejno, w poszczególnych miejscowościach kursy zapewnić powinien również WOKI.

Podobny system, przy łączeniu aktywu z kilku sąsiednich miejscowości, można opracować dla aktywu działającego w organizacjach społecznych i radach narodowych. Pomocą mogą być również organizowane przy udziale naukowców dyskusje, publikowane następnie w prasie. Niezbędne jest przy obecnym niedoborze prasy, **zwiększenie wydawnictw partyjnych, prezentujących przedruki dyskusji na określony temat.** Warto, aby powołane dla potrzeb partii IPPML i WSNS ujawniły swoje **opracowania**, które być może, będą pomocne w codziennej pracy partyjnej.

Andrzej Gołowin
I sekretarz KM PZPR
w Sulejówku

Sulejówek, dnia 10 kwietnia 1981 r.

W redakcji „Biuletynu" czynne są codziennie w godz. 10 do 13 telefony 21-48-85, 28-50-61 w. 671, 672, 673, pod